
In memoriam:

Dr. Kemal Bašić
(1964–2020)

U nedjelju, 22. novembra 2020. godine, od posljedica upale pluća uzrokovane pandemijom virusa COVID-19, u Sarajevu je na bolji svijet preselio dr.sc. Kemal Bašić.

Kemal Bašić, sin Muhameda i Šefike, rođen je 8. januara 1964. godine u selu Hadžići kod Prijedora. Osnovnu školu završio je u Kevljanima i Omarskoj kod Prijedora.

Gazi Husrev-begovu medresu u Sarajevu završio je 1982/83. godine, a na Islamskom teološkom fakultetu u Sarajevu (sada Fakultet islamskih nauka) početkom 1991. godine odbranio je diplomski rad "Vakufi u Banja Luci". Od 1991. godine, odlukom Mešihata Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, bio je postavljen za vjerskog službenika (imama) u Švedskoj.

Postdiplomske studije pohađao je u R. Turskoj, na Univerzitetu u Ankari, gdje je na Odsjeku za historiju i umjetnost islama (historija islama) 3. februara 1999. godine magistrirao s temom "Veze između bosanskohercegovačkih muslimana i Osmanske države 1878-1914, posebno vjerske veze".

Nakon povratka u Bosnu i Hercegovinu 1999. godine radio je dva semestra na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Tuzli u svojstvu vanjskog saradnika, predajući staroturski (osmanski) jezik. Nakon toga zaposlio se u Tuzli kao profesor islamske vjeronauke i na tom poslu je radio oko 14 godina. U Tuzli je jedno vrijeme bio i savjetnik za islamsku vjeronauku tuzlanskog muftije te saradnik Prosvjetno-pedagoškog zavoda TK.

Godine 2013. preselio se u Sarajevo i na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu upisao doktorski studij iz historije – smjer Bosna i Hercegovina pod osmanskom vlašću 1463-1839. Pod mentorstvom prof. dr. Enesa Pelidije doktorirao je 19. aprila 2018. godine, odbranivši doktorsku disertaciju pod naslovom "Zvornički sandžak u 17. stoljeću".

U novembru 2019. godine izabran je za višeg stručnog saradnika za stariju historiju na Institutu za historiju UNSA.

Dr. Bašić se bavio kulturno-historijskom baštinom Bosne, a u svom naučnom radu je zahvatao širok spektar tema. Ostavio je iza sebe značajan trag

u bosanskohercegovačkoj historiografiji sa relevantnim naučnim i stručnim knjigama i radovima. Bio je učesnik više naučnih skupova, okruglih stolova, tribina, promocija knjiga. Bavio se i prevođenjem stručnih tekstova sa turskog na bosanski jezik.

Autor je knjige *Kozarac kroz historiju* (Tuzla, 2005), koautor knjige *Istaknuti Tuzlaci* sa Midhatom Spahićem (Tuzla, 2005), priređivač knjige Ilijasa Mahmuljina *Umino ognjište* (Tuzla, 2011) i autor knjige *Muhamed Tajib Okić – život i djelo* (Sarajevo, 2015).

Bio je član redakcije za publiciranje djela *Hifzija Suljkić: Sabrani tekstovi*, objavljenog u 3 knjige (Tuzla, 2007) i knjige Hasana Škapura *Odnos osmanskih vlasti prema Bosanskom ustanku (1875-1878)* (Sarajevo, 2017).

Autor je većeg broja naučnih radova, kao i prijevoda s turskog jezika, koji su objavljeni u raznim časopisima i publikacijama u Bosni i Hercegovini (*Glasnik VIS, Glasnik arhivâ i Arhivističkog udruženja Bosne i Hercegovine, Gračanički glasnik, Anali GHB, Prilozi Instituta za historiju, Takvim, Baština sjeveroistočne Bosne, Muallim, Novi muallim, Hikmet, Pogledi, Preporod, Arhivska praksa* itd.).

Iza dr. Bašića ostalo je više rukopisa koji su bili u pripremi. U 2020. godini pripremio je tri rada koja su prošla potrebne recenzije i bit će posthumno objavljena u *Analima Gazi Husrev-begove biblioteke, Historijskim traganjima* br. 19 i Zborniku radova *Prijelomne godine bosanskohercegovačke prošlosti* u izdanju Instituta za historiju. Vijeće Instituta je na decembarskoj sjednici usvojilo prijedlog da se dopunjena doktorska disertacija dr. Bašića “Zvornički sandžak u 17. stoljeću” posthumno štampa u okviru izdavačke djelatnosti Instituta za 2021. godinu.

Dr. Bašić je, također, bio i jedan od osnivača i član Centra za osmanističke studije u Sarajevu.

U slobodno vrijeme, posljednjih godina svoga životnog vijeka, bio je i turistički vodič, većinom državljanima iz Evrope porijeklom iz Turske, koji su posjećivali Bosnu i Hercegovinu, te volonter u H. O. “Hasene”, posebno u podjeli kurbana diljem naše zemlje tokom Kurban-bajrama.

Njegovim odlaskom porodica i prijatelji, kolege s radnog mjesta, akademska zajednica i naša država ostali su bez vrijednog, tihog, susretljivog, ponosnog, dostojanstvenog i poštenog čovjeka. Bio je otac, prijatelj, profesor, imam, teolog, naučni i kulturni radnik, historičar osmanista, entuzijast, bibliofil, živa enciklopedija, bosanski domoljub, ali i žrtva genocida nad Bošnjacima od 1992. do 1995. godine u kojem su mučki ubijeni njegovi roditelji, iako su bili u poodmakloj životnoj dobi.

Dr. Bašić je 24. novembra 2020. godine, nakon dženaza-namaza, ukopan na mezarju Bukovčići u Tuzli. Iza njega su ostala dva lijepo odgojena sina,

Faruk i Haris, zatim njegova pisana djela, značajan bibliotečki fond, uspomena i sjećanja.

Neka mu je vječni Božiji rahmet!

Sedad Bešlija